

Dabartyje ir buvimas. 1 dalis

John Fenn, 2015 m. balandžio mėn. 25 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveiki,

Anksčiau šiais metais Viešpats aplankė mane, kai ką man paaiškino ir patarė pastudijuoti tai daugiau, kad gaučiau gilesnį apreiškimą. Tai buvo Jo švelnus būdas nukreipti mane, ir kai ką priminti, bet pakankamai aiškus, kad pakeistų mano dėmesio objektą.

Ką gi Jis pasakė

„AŠ ESU. Todėl Aš visada esu dabartyje. Taigi, jei nori būti mano buvime, tu privalai būti dabartyje.“ Kai aš paprašiau tai paaiškinti, Jis paprastai pasakė: „Pamąstyk apie tai, pastudijuok ir tu gausi daugiau apreiškimų“.

Kaip dažnai moderni kultūra yra nukreipta į ateitį – pradedant pranašyste apie kraujo mėnulių potvynių ir atoslūgių ciklus iki bandymo nustatyti, kas gi yra antikristas. Mes noriau leidžiam laiką ir pinigus ieškodami šitų dalykų, bet ignoruojame dabartį: šeimos gyvenimą, finansus, mintis, emocijas ir įpročius, kad taptume labiau panašūs į Kristų. Daug maloniau svarstyti ateities įvykius, nei tvarkytis čia ir dabar.

O dalis Kristaus kūno yra susitelkusi į praeitį. Žiūrėdami per petį į įvykius, kurie įvyko, kai jiems buvo x metų, arba kokie demonai šliejosi prie šeimos medžio, ir kaip jie sugadino jų gyvenimą, arba ieškodami to vieno prisilietimo iš Viešpaties savo „vidiniam išgydymui“. Ar mes turėtume gyventi praeityje, dabartyje, ar ateityje?

Senovės Egipto kultūra daugeliu būdų buvo panaši į mūsų kultūrą

Senovės Egiptas buvo priklausomas nuo šitų dviejų dalykų: praeities ir ateities. Laidojimo rūsiuose, mes matome ant sienų nutapytą asmens gyvenimo istoriją, taip pat jų laidojimą su daiktais reikalingais gyvenimui po mirties. Mozė ir ateities Izraelio tauta buvo apsupti kultūros, kuri garbino praeitį, aukodama permaldavimo aukas dievams, kad gautų palaiminimą ateities javų derliui, galvijų prieaugiui, verslo sandėriams, ir gyvenimui po mirties.

O aplinkiniuose rajonuose tuo metu įvairios deivės ir dievai laikė prikaustę kitų tautų dėmesį prie praeities ir ateities, taip pat prie niekada nesibaigiančio mirusių pagerbimo ar garbinimo tam, kad turėtų palaimintą ateitį. Nei viena kultūra nebuvo susitelkusi į gyvenimą čia ir dabar.

Dievų ciklas neleido žmonėms būti atsakingiems už savo gyvenimą, kad dėl savo elgesio ar emocinės traumos jie visada galėtų kaltinti mirusius gimines, arba dėl nesėkmės gyvenime dievus, kurie jų nepalaimino.

Užuot pripažinę, kad tuomet kai kilo gaisras nusiaubęs jų derlių, jie miegojo naktį namuose ir nebudėjo, jie galėjo pasiteisinti, apkaltindami dievus: aš negalėjau sumokėti mokesčių, nes dievai atsiuntė ugnį, kuri sudegino javus.

Šiandien krikščionis gali sakyti, kad jis negali įeiti į išgydymą, arba savo pašaukimą, ar likimą Kristuje, nes x dvasia iš senelės ar senelio perėjo mamai, o tada jiems ir trukdė visą gyvenimą. Jie taip pat gali jausti nuolatinę baimę dėl ateities, nes jie maitinasi iš internetinių puslapių, prie kurių prilipusios baimės dvasios, arba tai tiesiog gąsdinimas.

Dievas nustatė Izraeliui gyventi dabartyje

Kai Viešpats davė Mozei 10 įsakymų, tai buvo pats pirmas kartas, kai dievas (Dievas) davė absoliučius įsakymus. Kitos kultūros turėjo dešimties įsakymų elementus, bet joks dievas anksčiau nėra davęs 10 absoliučių taisyklių. Ir turėkite omenyje tai: joks kitas dievas nėra liepęs žmonėms turėti vieną poilsio, nedarbo dieną. Tai nebuvo negailestingas dievas, bet tas, kuris rūpinasi. Pats faktas, kad į absoliučius įsakymus Jis įtraukė vieną nedarbo dieną parodo tai, kad Jis buvo užjaučiantis bei gyvenantis čia ir dabar.

10 įsakymų ir Mozės nuostatai aiškiai sakė, kad praeitis yra praeitis ir ji negali būti pakeista, bet galima atgailauti ir atleisti, o ateitis yra Dievo rankose. Todėl žmogus negali pakeisti praeities nei kontroliuoti ateities, bet 10 Įsakymų sakė, kad žmogus gali kontroliuoti savo veiksmus dabartyje. Joks dievas taip iki šiol nesielgė su savo žmonėmis.

10 Įsakymų nukreipė dėmesį į „čia ir dabar“, į dabartį, ten, kur yra Dievas „AŠ ESU“ - visada esantis, kad mes galėtume susitvarkyti su savo problemomis prieš Jį.

Jeigu žmogus pavogė iš kaimyno avį, jis negalėjo mesti kaltės dievui: „Baalas reikalavo aukos, bet mano banda ganėsi toli, todėl, kad jam įtikčiau, turėjau pavogti tavo avį, kad turėčiau gyvulį aukojimui“. Dievas sakė: „Nevok“. Susitvarkyk su savo charakterio problemomis tiesiog dabar šiuo momentu!

Duodamas 10 Įsakymų Dievas padarė visus atsakingus tiesiog dabar, šitoje vietoje ir šituo laiku, už savo gyvenimą, versdamas žmogų susitvarkyti su savo širdimi, siela ir kūnu – DABARYJE.

Kai Jis pasakė NE lytiniam santykiams su kaimyno žmona, tai įgalino individus apsispręsti tiesiog tada, „Ar aš eisiu pas ją, kai jos vyras laukuose, ar ne?“. Jis įsakė individams susidoroti su geismu tiesiog dabar – nekaltinat šeimos dievo, nei nežinomos ateities – jis negalėjo sakyti „nežinau, kas bus rytoj, todėl gyvenu, kaip man malonu“. Duodamas 10 Įsakymų Dievas įgalino kiekvieną izraelitą gyventi tiesiog tuo momentu.

Jo įsakymai padarė taip, kad jie gyventų dabartyje. Ar tai nestulbina, kaip toli dauguma iš bažnytinės kultūros nukrypo į šoną nuo dabarties.

Kodėl taip neaiškiai?

Mozės Įstatyme yra 613 nuostatų, dauguma jų buvo taisyklės kunigams, kaip aukoti, arba dietos, bei sanitarijos nuostatos. Kai minimas įstatymas Naujajame Testamente autoriai paprastai pateikia palygindami kelis moralinius įstatymus, kurie parodomi be detalių.

Pavyzdžiui, kai Jis Išėjimo 20:8-11 liepė nedirbti per Sabatą, Jis nedavė jokių instrukcijų, tik paaiškino, kad visi pradant nuo darbinių gyvulių iki samdinių, sūnų ir dukterų kiekvieną savaitę tą vieną dieną nedirbs.

Fariziejai iniciavo tradiciją susirinkti šeštadieniais garbinti ir tai prasidėjo namų susirinkimuose* apie 200 metų prieš Kristų. Bėgant metams dėl šio neaiškumo atsirado daug religinių įstatymų, kurie nuvedė iki tokio lygio, kad šiandien Izraelyje per Sabatą liftai sustoja kiekviename aukšte, nes spausti sustabdymo mygtuką reikiamame aukšte būtų laikoma darbu.* (Hebraiškai sinagoga reiškia susirinkimą).

Iki Jėzaus laiko fariziejai nustatė distanciją vadinamą Sabato dienos keliu, kuris paminėtas Apd 1:12 – distancija maždaug $\frac{3}{4}$ mylios (1,2 km)- nueiti tokį kelią buvo galima, bet daugiau buvo uždrausta!

Kodėl Dievas buvo toks neaiškus Izraeliui duodamas šiuos visus svarbius 10 Įsakymų? Jie buvo neaiškūs todėl, kad kiekvienas asmuo turėtų vaikščioti su Juo savo kasdienybėje, čia ir dabar, kad suprastų, ką sako Dvasia, kuri įkvėpė tą įstatymą. Jei nebelieka santykių, tai Įsakymai tampa tik taisyklėmis ir nuostatais, kuomet dėl Dievo baimės Sabato metu draudžiama paspausti sustabdymo mygtuką lifte.

Ką įsakė Jėzus?

Štai kodėl Jėzus Jono 15:12 pasakė: „Štai mano įsakymas: mylėkite vienas kitą kaip Aš jus pamilau“.

Jis nepasakė mums, kaip tai padaryti, Jis tik liepė tai daryti. Kodėl? Nes Jis turėjo būti atrandamas įsakymo neaiškume. Jis turėjo būti atrandamas momento intensyvume. Kad būtų

aišku: kai kažkas meluoja apie jus, o jums primenama mylėti vienas kitą taip, kaip Jis myli mus, todėl nei praeitis, nei dabartis nieko nereiškia. Jis turi būti randamas laiko momente. Ne taip: „dabar aš prisiminsiu savo santykius su Tavimi ir bėgsiu pas Tave pagalbos“, bet kaip tąsa jūsų bendravimo su draugu, kuris niekada nepalieka ir visada čia, kad duotų išmintingą patarimą, kaip pritaikyti neaiškų įstatymą mylėti vienas kitą.

Jėzus man pasakė, kad norint būti Jo buvime, reikia būti dabartyje tokiu neaiškiu būdu, kad aš padaryčiau būtent tokias išvadas, kurias čia ir išdėščiau. Jis nori, kad aš ieškočiau gilesnės prasmės, ką reiškia būti SU JUO, priimdamas apreiškimą iš Jo per Šventąją Dvasią – ne kaip įsakymą būti dabartyje, bet specialiai neaiškiu būdu, kad aš galėčiau Jo ieškoti ir Jį surasti... ir štai čia mes pratęsimė kitą savaitę. Iki tada, būkite palaiminti,

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Dabartyje ir buvimas. 2 dalis (Šaldiklis)

John Fenn, 2015 m. gegužės mėn. 2 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveiki,

Aš žaviuosi Barbaros organizaciniais įgūdžiais, bet nesuprantu, kaip ji surūšiuoja produktus šaldiklyje. Bet aš esu tik vyras, todėl – tai normalu. Tą rytą aš buvau alkanas ir norėjau lašinukų, galvojau, kad jie turi būti vienoje iš 6 pagrindinių maisto grupių: vaisiai, daržovės, mėsa, pienas, grūdai, lašinukai. Galbūt dar sūris galėtų būti atskirame skyriuje. Jeigu būčiau dinosauros, būčiau mėso-zauras, o Barbara būtų angliavandianio-zauras. Mes kartu subalansuojame vienas kitą.

Angliavandeniai tą rytą beveik visi buvo sukrauti šaldiklyje – bandelės, tortilijos, ruginė duona, rupiai maltų miltų duonos kepalai, ledai, įvairių rūšių sušaldyti miltų maišeliai... bet jokių lašinukų ir jokių hamburgerių, nes mūsų išteklių buvo besibaigiantys. Paprastai ten yra nedidelis mėsos skyrius, bet jis turėjo būti papildytas.

Barbara nuostabiai išsaugo maistą. Ten buvo praeitos Padėkos dienos pietūs ir pietūs nuo praeitų Kalėdų šventimo, ir netgi šių metų velykinis maistas ir visas tas maistas laukė, kada bus ištrauktas iš ledo gelmių, atšildytas ir dar kartą atgaivintas. Man patinka šis jos sugebėjimas, dėl kurio švenčių maistas mūsų namuose niekada nesibaigia, jis tik sušaldomas ir laikomas iki kito karto, kai juo vėl bus galima pasimėgauti.

Sušaldytas laike

Mano mintys tą rytą sukosi apie tai, kad pilnas maisto šaldiklis panašus į mūsų maldos gyvenimą. Mes turime atminties ruošinius iš praeities, kai kurie geresni už kitus, kai kurie nebuvo visiškai sunaudoti, todėl sušaldyti laiko pakuotėje, kad niekas nematytų, nors mes iš tiesų norėtume ištuštinti tą šaldiklį ir pabaigti su tuo.

Kaip pagrindinis patiekalas, kuomet mes pagaliau pastumiame lėkštę ir pasakome: „man jau pakanka, ir patalpiname jį į šaldiklį, taip ir su prisiminimais, kuriais mes jau pasisotiname, ir vėl vieni geresni nei kiti. Su kai kuriais mes dar nesusidorojome – neteisingumas, praradimas, sukeltas skausmas mums ir kitiems, „kodėl?“ taip viskas.

Mes visi turime istoriją

Kai kurios istorijos yra gražesnės nei kitos, bet žmogaus prigimtis nori daryti tai, kas neįmanoma: padaryti praeitį tvarkinga, švaria, tvarkyti ir organizuoti tol, kol visos problemos bus išspręstos ir jau niekas nežeis. Tada ta sutaikyta praeitis gali būti sunumeruota, sudėliota ir padėta amžinam saugojimui.

Aš kalbėjau kaip Viešpats pasakė man anksčiau šiais metais: „AŠ ESU. Todėl Aš visada dabartyje. Taigi, norint būti Mano buvime, turi būti dabartyje“.

Praeitą savaitę aš pasidalinau kaip Viešpats atėjo iš amžinybės ir davė Mozei 10 įsakymų, kurie įpareigojo Izraelį gyventi dabartyje. Naudodamas įsakymus, o ne patarimus, Jis įgalino kiekvieną asmenį prisiimti atsakomybę už savo sprendimus gyvenime ir būti atsakingu už kiekvieną gyvenimo momentą.

Dabartyje

Kai pavyzdžiui sakoma: „Nemeluok“ (neliudyk neteisingai) nelieka vietos pateisinti melą prisiminus praeitį, ten, kur asmuo buvo sužeistas, kad pateisintų melą dabartinėje situacijoje. Taip pat negalima meluoti, kad turėtum geresnę ateitį – „Taip, sere, ši karieta labai nedaug pravažiavo, ji priklausė senelei, kuri ją naudojo susirinkti manai kiekvieną rytą“, kai buvo žinoma, kad tai karo vežimas naudojamas daugybėje mūsų Egipto armijoje. Kiekvienas izraelitas turėjo gyventi dabartyje ir vaikščioti su Dievu dabartyje.

Asmeninis įgalinimas

10 įsakymų buvo tikslingai neaiškūs su negausiomis detalėmis, tik su kai kuriais esminiais nurodymais kai kuriems atvejais, bet ne tiek, kad Jis siektų išleisti įsakymą kiekvienai įmanomai situacijai gyvenime. Neaiškumas reiškia, kad kiekvienas asmuo turi vaikščioti su Juo, kad galėtų gauti šviežią apreiškimą kiekvienai konkrečiai situacijai, kaip taikyti Jo įsakymus. Jei patrauksime nuo Įstatymų santykius, jūs pradėsite praktikuoti religines taisykles, niekada nebūdami tikri, ar Dievas patenkintas jumis, ar ne.

Ką sako Ugandos gyventojai

Kai aš buvau Biblijos mokyklos direktoriumi, vieno rytinio susirinkimo metu studentams kalbėjo pora iš Ugandos. Jei nepamiršau, vyras buvo 29 iš 34 vaikų, nes jo tėvas turėjo 4 žmonas. Jo žmona kilusi iš namų, kur buvo 3 žmonos, ir ji berods buvo 13 vaikas iš 19.

Ugandiečių pora papasakojo studentams, kad 1800 metais Europos misionieriai padarė didelę žalą gentinei ir socialinei Ugandos struktūrai, tai paliko pėdsaką iki šių laikų. Kai europiečiai atversdavo vyrus ar žmonas į krikščionybę, jie reikalavo tų naujų tikinčiųjų išsiskirti su savo ne krikščionimis sutuoktiniais, o tai draskydavo šeimas, gentis ir visą tautą.

Tą rytą mes pasakėme studentams, kad mūsų darbas paklusti Dievui, daryti mokiniams leidžiant jiems stebėti mumyse tai, ką Jėzus sakė daryti, o Šventosios Dvasios darbas padėti eiti per gyvenimą kartu su Juo, ir su Juo nustatyti kaip taikyti Dievo kelius mūsų kultūroje. Vaikščioti meilėje reiškia vaikščioti su Juo dabartyje, kad atrastum Jo išmintį kiekvienai situacijai, kurią sutinkame.

Tai tinka ir mums šiandien

Kai mes skaitome Jėzaus įsakymą: „mylėkite vienas kitą taip kaip Aš jus pamilau“, mes automatiškai galvojame apie kryžių, bet ne tai Jis norėjo pasakyti.

Jono 15 skyriuje mokiniai vis dar nesuprato, kad Jėzus eis ant kryžiaus. Tai vis dar tebuvo ateitis. Jėzus pasakė: „kaip Aš jus mylėjau“ – nuo savo tarnavimo pradžios, kai Jonas Krikštytojas buvo vis dar gyvas iki to momento, kuomet Jis tai pareiškė.

Jėzus kalbėjo apie tai, kaip per tris su puse metų kasdieniniame gyvenime, stovyklaujant, svečiuojantis namuose, mokant viešai ir bendraujant privačiai, pasivaikščiojimų ir ilgose kelionėse metu, jie stebėjo Jį kiekvienoje gyvenimo situacijoje – ir liepė mylėti vienas kitą taip, kaip Jis mylėjo juos tuo metu. Kai Jis įsakė jiems mylėti vienas kitą taip, kaip Jis mylėjo juos, Jis kalbėjo apie kasdieninį gyvenimą, kuriuo jie dalijosi pastaruosius 3 ½ metų.

Šiame pavyzdyje Jėzus TIKRAI prašė jų prisiminti praeitį. Šitie praeities momentai apėmė daug vis dar mokiniams nesuprantamų dalykų. Mokymai, kurių jie nesuprato, veiksmai ir teiginiai,

kuriais Jis kritikavo religinius lyderius ir kultūrą, kurioje jie užaugo, stebuklai, kurių gelmės jie dar neišanalizavo.

Kai Jėzus paprašė jų prisiminti praeitį, tai nereikė mąstyti apie tai, ko jie vis dar nesuprato, ir apie tai, kas kėlė jiems sumaištį. Bet prisiminti meilę, kurią jie matė, prisiminti gerus laikus kartu, pavyzdžius iš Jo gyvenimo, kuriuos jie galėjo taikyti savo gyvenime. Jis neprašė jų surinkti ir surišti praeitį lyg žabų ryšulėlį bei išspręsti kiekvieną problemą, bet nuspręsti prisiminti visus meilės pavyzdžius, mąstyti apie tai, ką jie suprato, rasti meilę tarp neišspręstų problemų.

TAI mes galime padaryti, gyvendami čia ir dabar šiuo momentu, pasirinkti vaikščiojimą meilėje, prisiminti žiūrint meilės akimis, įsitikinus, kad ateinančiais amžiais Tėvas toliau mums rodys savo meilės ir gerumo turtus Kristuje. (Efeziečiams 2:7)

Pratęsimas kitą savaitę....būkit palaiminti!

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Dabartyje ir buvimas. 3 dalis (Titanikas)

John Fenn, 2015 m. gegužės mėn. 9 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveiki,

1912 balandžio 10 dieną didžiausias iki to laiko ir prabangiausias okeaninis lineris paliko uostą savo lemtingai kelionei. Jis buvo išpuoštas pačiais moderniausiais ir šauniausiais dalykais; turėjo naują bevielį telegrafą, kuris suteikė keleiviams negirdėtą iki tol galimybę susisiekti su žmonėmis už tūkstančių mylių, o pirmoje klasėje buvo ornamentais išpuoštos kajutės ir jos dėl saugumo turėjo vandeniui nelaidžią įrangą.

Vienas iš prabangiausių, jei ne pats prabangiausias dalykas laive buvo „Didieji laiptai“ rezervuoti pirmos klasės keleiviams. Viršuje buvo didelis stiklinis stogas praleidžiantis natūralią šviesą. Laiptai ir medžio apdaila buvo išraižyti ornamentais.

Aplink Didžiuosius laiptus grindys taip pat tuo metu buvo moderniausios ir prabangiausios, įrengtos naudojant naujausią, tuo metu labai madingą technologiją – sėmenų aliejus sustingsta sumaišytas su pušų kanifolija bei medienos dulkių dažikliu ir suformuoja plytelių grindis. Taip, grindys Didžiųjų laiptų papėdėje, tai buvo pats prabangiausias dalykas pačiame prabangiausiame okeaniniame laineryje, kuris kada nors buvo pastatytas... o tai buvo linoleumas.

Jų dienomis linoleumas buvo pati prabangiausia grindų danga, kurią tik galima buvo įsigyti už pinigų, bet mūsų dienomis, tai pigiausia ir labiausiai įprasta grindų danga.

Tai, kas dabar naujovė, vieną dieną bus senas dalykas. Pasaulyje žmonės skelbia, tokius dalykus: „tai Paryžiaus mada“ arba „visos žvaigždės taip rengiasi“, bet kitais metais žvaigždės rengsis kitaip ir Paryžiaus modeliai ant podiumo demonstruos naują stilių.

Dievas daro naujus dalykus?

Surinkimo (bažnyčios) aplinkoje apie tai, kas moderniausia ir šauniausia dažnai sakoma: „Tai nauji dalykai, kuriuos daro Viešpats“. Bet Apaštalų darbų knygoje, kuri apima virš 30 metų, ir likusioje Naujojo Testamento dalyje, kuri apima iš viso apie 70 metų, mes nematome autorių, sakančių, kad Dievas daro kažką naujo, tik besitęsiantį Jėzaus ir Šventosios Dvasios darbą žmoguje. Naujasis Testamentas YRA tas naujas dalykas.

Turėkite omenyje, kad Naujojo Testamento autoriai Matas, Morkus, Lukas, Paulius, Petras, Jokūbas yra tikėjimo stulpai, kuriuos Viešpats išsirinko gyventi ir mirti tame istorijos laikotarpyje, ir jie daugiau kaip per 70 tikėjimo metų, niekada niekur nerašė, kad Viešpats daro kažką naujo, kažką kita, tik apie Jėzų ir Šventąją Dvasią.

Žinoma, kažkas naujo Viešpačiui bus teisingas skelbimas, kad tai jiems – naujas gyvenimas, bet kalbant tokiais terminais, ką daro dangus, - tai išgelbėjimas ir Šventosios Dvasios krikštas, būtent tai Jis daro pastaruosius 2000 metų. Tai tik nauja mums, o Jis pasilieka tas pats vakar, šiandien ir per amžius.

Tie patys seni dalykai, su kuriais man reikia dirbti

Negaliu kalbėti už jus, bet už save, Jis vis dar dirba manyje su kai kuriais dalykais, su kuriais Jis pradėjo tuomet, kai aš būdamas 16 metų amžiaus gimiau iš naujo. Jis niekada nesustojo dirbti su manimi, kontaktuodamas, keisdamas dalykus manyje, ir aš matau, kad būtent tai vyko dešimtmečiais mano gyvenime. Man nereikia „naujų dalykų“ tol, kol aš pirmiausiai nesubrėsiu senuose.

Šeima iš Kolorado Springs – pasaulio meilė?

Aš dėščiau kursą Kolorado Springs ir po dieninės sesijos keturiose iš mūsų išvykome pavalgyti. Kai mesėjome į mums skirtą patalpą restorane, salės viduryje aš pastebėjau didelę šeimą. Jie buvo susistūmę kelis stalus. Ten buvo apie 10-14 žmonių, vaikai – viename gale, suaugusieji – kitame.

Taip pat akimirksniu aš pamačiau angelus stovinčius už kai kurių žmonių, ir vienas angelas vadovavo. Kad Viešpats atvėrė akis matyti Jo sritį ir tuo pačiu metu matyti natūralų pasaulį man nebuvo netikėtumas, bet iš tiesų buvo įdomu, kodėl tai įvyko restorane.

Kai 4 iš mūsų užsisakėme maistą, aš klausiausi savo draugų pokalbio, ir tuo pačiu metu pasisukau į kairę pasišnekėti su angelu, kuris stovėjo kelios pėdos nuo manęs. Natūraliai atrodė, kad aš tik žiūriu į kairę link tos didelės grupės, bet Dvasioje aš kalbėjau su angelu. Pirmas dalykas, ko aš paklausiau buvo: „Ar tie žmonės tikintieji?“ Į tai jis atsakė – taip.

Tada jis pridėjo: „Bet jie myli pasaulį su visais jo žaislais ir išsiblaškimais. Jie lanko bažnyčią, bet tik tada, kai tai netrukdo jų planams, retai skaito Bibliją, ir net retai kalba apie Viešpatį savo namuose“. Aš paklausiau, ar jam patinka juos saugoti, ir jis nustebino mane sakydamas: „Maloniau saugoti tokius žmones kaip tu“. Aš pasakiau, jog manau, kad jiems yra daugiau darbo su kūniškais krikščionimis, bet jis atsakė:

„Ne. Dėl jų meilės pasauliui ir jo dalykams, jie daugelyje sričių išstūmė Viešpatį iš savo gyvenimo. Jei asmuo vaikšto su Juo, jis yra jautresnis Jo krypčiai, bet kai jie elgiasi, kaip jiems patinka, jie išstumia Jį, tampa neįtrauktas Dvasios dalykams ir neleidžia mums saugoti juos ar netgi įspėti dėl to, kas gali įvykti“.

Aš priėmiau tai, kaip užuominą, taigi aš nukreipiau savo dėmesį į maždaug 12 metų amžiaus berniuką, kuris sėdėjo vienas toli stalo gale, ir į angelą stovintį už jo. Angelas atrodė šiek tiek nusiminęs – tylus, liūdnas žiūrėjo į tą berniuką. Aplink visą šeimą buvo sunkumas, ir man buvo įdomu sužinoti kodėl.

Taigi aš paklausiau angelo apie berniuką, ir tada supratau, kodėl mano akys buvo atvertos juos matyti: „Jei viskas bus kaip dabar, šis berniukas mirs visureigio avarijoje, kai jam bus 15 metų“. Staiga ore, virš berniuko, kuris sėdėjo prie stalo, lyg televizoriaus ekrane šalia angelo pasirodė didelė scena. Aš mačiau šitą šeimą miške ir kažkokiu tai būdu aš žinojau, kad buvo sėkmadienis, ir jie turėjo būti bažnyčioje, bet nutarė važiuoti su savo automobiliu į kalnus.

Jie padarė purvo kelią ir šokinėjo per jį savo automobiliu, skrisdami nemažą atstumą, ir tada aš pamačiau šį berniuką, dabar jau vyresnį, jis šoko su savo automobiliu bet nesėkmingai, pasiviro tarytum bandydamas pasukti atgal, bet jam nepavyko. Scena sustingo, kai automobilis

kartu su vairuotoju buvo apsvirtęs ratais aukštyn, o berniuko galva buvo arti žemės, nes viskas krito ant jo... ir tada scena išnyko.

Tuo momentu aš įsiterpiau į savo 3 draugų pokalbį, ir pasakiau jiems tai ką dabar jums. Aš supratau, kad mano akys buvo atvertos matyti ir kalbėti su angelais, taigi mes galėjome užtarti ir sustabdyti tą baisią avariją, kuri po 3 metų būtų nusinešusi berniuko gyvybę, ir dėl to, kad ta šeima grįžtų prie pirmosios meilės. Mes iš karto tada pasimeldėme, ir kai aš vėl pažiūrėjau į angelus – lyderis ir tas, kuris stovėjo už berniuko, nusišypsojo ir išnyko.

Tą vakarą mano šeiminkė pastebėjo „Dabar suprantu tai, ką aš patiriu metų metais. Aš kartais matau asmenį ir jaučiu liūdesį bei sielvartą savo dvasioje, taip lyg savo, aš sustoju ir imu raudoti. Tai nutinka oro uostuose, arba tiesiog kasdienybėje. Aš pastebiu vieną tarp šimtu ir jaučiu didžiulį sielvartą. Jaučiau tai, kai mes įėjome ir pamatėme tą šeimą, tik nesupratau kodėl. Dabar aš žinau, aš jaučiu Šventosios Dvasios liūdesį dėl kažkieno ėjimo su Viešpačiu, kad jie negyvena su Juo taip, kaip turėtų, galbūt jie myli pasaulį, užuot atidavę visą meilę Jam.“

Mes negalime gyventi Jo buvime, jei esame atidavę savo širdį pasauliui ir dalykams jame. Jo buvimas reikalauja būti dabartyje – palikti visą meilę pasauliui, visus žmones, visą praeitį ir ateitį prie durų – būti visiškai ir iki galo pasišventusiems Jam. Nuostabu, Jis nėra abejingas mūsų poreikiams ir troškimams; ir mes turime būti kaip Saliamonas, kuris prašė išminties užuot prašęs turtų ar pergalės kovoje su priešais* nes tuo gyvenimo momentu jis visiškai buvo dabartyje, kai prašė išminties, ir Viešpats davė jam dalykus, kurių jis neprašė. * 1 Kar 3:5-14

Gyvenkime Jo buvime su padėka ir šlovinimu, susitelkę į dabartį, susitelkę į tai, ką mes garbiname, ką mes aukštiname, visiškai ir iki galo sutelkę savo dėmesį į Jį. Jei mes tai darysime, visa kita mums gyvenime bus parūpinta, ir sustos į savo vietas.

Kitą savaitę – nauja tema, būkite palaiminti,

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com